

TISZ ZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . 4 frt. Negyed évre . . . 1 fr.
Fél évre . . . 2 frt. Egyes szám ára 3 kr.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Hirdetéseket úgy a kiadóhivatal, mint a Reiter-
ügynökség Budapesten jutányosan vesz fel.

A kiadásért felelős a szerkesztő:

HEGYI ANTAL.

SZERKESZTŐSEG:

Csongrád, Templomtér 91. szám, hová a lap szellemi
részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizeté-
sek, hirdetések, közlemények intézendők.

Az utolsó kártya.

A csongrádi megyebizottsági tagok választásának ügye a napokban nyert végleges elintézést a belügyminiszteriumnál, még pedig, mint legott hozzátehetjük, Tallián Béla főispán befolyása folytán a pákuliczok javára.

Annak idején felelősség adatott be a szentesi első és harmadik, valamint a tápéi és dorosmai kerületek választása ellen az előfordult szabálytalanságok miatt. A pákuliczokból álló, állandó igazoló választmány aztán úgy döntötte el a reklamázió sorsát, hogy a szentesi harmadik választó kerületben Pataki József s a dorosmai választó kerületben pedig az összes választásokat megsemmisítette, illetve Pataki József helyett a törvény rendelkezése ellenére a legtöbb szavazatot nyert dr. Lakos Imre igaz hívó pákuliczot rendelte behivatni megyebizottsági tagnak, mert itt ellenzéki polgárokról volt szó. Ellenben helyben hagyta a szentesi első és a tápéi kerületek választásait, mert azok a pákuliczok javára ütöttek ki.

Közben aztán a jan. 23-iki közgyűlésen bekövetkezett a megyei albi-

zottságok megalakítása, minek folytán az állandó bíráló választmány, mely hivatta van az állandó igazoló választmány határozata fölött végérvényesen dönten, ellenzéki tagokból alakított meg. Ezen választásokat meg Bánfalvi Lajos, a szentesi pákuliczok mostani vezére és érdektársai föllebezték meg s annak következtében Tallián főispán, jóllehet a többi albizottság akadálytalanul működött, az állandó bíráló választmányt kivételesen mindaddig nem hívta össze, míg a belügyminiszter a föllebbezés érdemében nem döntött.

Midőn aztán április második felében az állandó bíráló választmány ülést tartott, hogy valahára a tiszta választások iránt megnyugtassa a szavazó polgárok lelkiismeretét, a megtámadott választásokat kivétel nélkül megsemmisítette.

Ezen egyedül törvényes és megnyugtató eljárás azonban nem volt tetszésére az igen tisztelt főispán urnak, mert általa érzékenyen látta érintve a pákulicz érdekeket. Azért is az állandó bíráló választmány határozatát felülvizsgálat végett a belügyminiszter elé terjesztette.

Tehát a főispán ur előtt nem a törvények betartása, nem a választások tisztasága és a választó polgárok lelkiismeretének megnyugtása: hanem a pákulicz érdekek megvédelmezése volt a fődolog; mert úgy látszott előtte, hogy ha érvényre emelkedik az állandó bíráló választmány határozata, a szentesi első és a tápéi választó kerületekben a fondorlatok segélyével megválasztott pákuliczok aligha fognak ott újból megválasztatni.

Habár maga ezen főispáni pártoskodás is méltán kihívja a jogos kritikát, a mennyiben ha igaz uton választattak meg a kérdésben forgó pákuliczok, nem volt szükségük főispáni protekcióra, hogy újból megválasztassanak, ha pedig nem igaz uton választattak meg, semmiféle főispáni protekciónak sem lett volna szabad őket jogtalanul elfoglalt praecióiokban megtartani: mégis nem ez képezi az ellenzék felháborító sérelmét, hanem a főispánnak, ama, jellemes férfihez nem illő alakoskodása, hogy a miniszteri leiratot május 15-ike óta már zsebében hordozta, s nem volt bátorsága vele kirukkolni, hanem alkudozásokkal ámitotta az ellenzé-

T Á R C Z A.

Virágot! Gyufát!

— Fővárosi rajz. —

(A »Tiszavidék« eredeti tárczája.)

Ott ismerkedtek meg véletlenül egyik utczasarkon. A leányka illatos, pompás virágait árulgatá s kinálá csengő szavaival a járó-kelőknek, midőn hirtelen egy csintalan, szurtosképű suszterinas kikapja kezéből a kosarkát és kezdé tartalmától kifosztani; de ime, egy gyufaáruló fiu leteszi a leányka mellé a kövezetre gyufás skatulyáját, oda rohan a szurkosképű inashoz s meglakoltatja izmos ökleivel a merénylőt. Szerencsére a kosarat egész tartalmával együtt, még épen szolgáltatá át az ijedségtől és bámulattól csaknem megkövült leánykának.

Hála-köny csillogott a kis virágáros leány szemében, midőn féltékenyen őrzött tulajdonát, élelemkereseti kuforrását: fáradsággal összegyűjtött virágocskáit viszszerente a gyufaáruló fiu bátor fellépte által. Oh, mily melegen szorított kezét a napbarnított arczu fiuval, kinek kopott öl-

tözete még inkább kiemelte arcza szépségét, melyen mind a kétfelől ott viritott az egészség kinyílt, lángoló piros rózsája. A méltatlan merészség fölötti felindulástól még remegtek ajkai, midőn a lánykát kérdé: — Mondd meg, mi a neved?

— Róza, — szólt a leányka, még mindig könyezve, de már nem a bánat, hanem az öröm miatt.

— Itt szoktam virágaimat árulgatni ezen az utczasarkon s ha a sors magát nem hozza közelembé, virágaim megmentőjéül, most pénz és virág nélkül kellett volna szegény nagymamámhoz hazamenni, aki pedig éheznek, ha nem vinném haza naponként csekély keresményemet. Oh, legyen áldott bátor, jó tettéért, fogadja hálataljes köszönetemet!

— A mit tettem, — válaszolá a fiu — azt csupán felebaráti szeretetből és kötelességből tettem; a mi pedig nem kíván köszönetet. De engedje meg, hogy bizalmasan „te”-gezhessem; hiszen a mi sorsunk annyira hasonló egymáshoz — a mint látom, és nevezzenjengemet egyszerűen Károlynak!

— Legyen hát kívánságod szerint Károly s hogy bizonyítsam, mennyire vonzó-

dom és ragaszkodom pár percz óta hozzád: ezután mindig ott fogom virágaimat árusítani, a hol te árulod gyufáidat.

— Kedvező virágaidra ez a hely, ahol most vagyunk, elkelnek?

— Igen ritka eset, hogy el ne árusítsam őket az utolsó szálig, sőt megtörtént már az is. kivált ünnepnapokon, hogy napjában két kosárral is eladtam; itt rendszeren mindig nagy a sétálók száma, akik már engemet ismernek s naponként feltéresnek egy-egy csinos bokrétaért — szólt Róza, éjsötét dus hajának egyik fűrtécskéjét, melyet a tavaszi langyos szellő ide-ode lebegtetett arcza körül — fejkendője alá igazítva.

— No jól van! Az én gyufáimra nézve szintén előnyösnek látszik ez az utczasark, ez lesz tehát jövőre az én árulóhelyem is; s próbáljon csak még egyszer prédára erre jönni az a szurkosközű suszterinas, tudom Istenem, megtisztítom a két kezemmel a csiriztől! — mondá a fiu fenyegető ököllel, melyen duzzadtak az izmok és erek.

— No, de te ne félj ám tőlem édes Róza! — szólt azután a lánykához, midőn látta, hogy ez heves kitérőre alatt, fenyegető arcjától megijedve, félrehúzódott, —

ket, csak hogy az a szőnyegen levő egyház-politikai kérdésekben bizalmatlanságot ne szavazzon a kormányának.

Hanem evvel Tallián ur Csongrád-megyében ki is játszotta az utolsó kártyáját. A május 13-án kelt s 15-én leérkezett miniszteri rendelet a megyén csak május 30-án lett iktatva; mert úgy látszik, hogy a főispánnak nem volt hozzá erkölcsi bátorsága, hogy a miniszteri leirat közzététele mellett nézzen szemébe a megyei közgyűlésen az ellenzéknek.

Lett volna elég ideje, hogy a törvényhatósági közgyűlés előtt összehívja ülésre ez ügyben az állandó választmányt s ekként az igazolások, valamint a Pataki József választásának megsemmisítése folytán szükségessé vált új választás tárgyában a törvényhatósági közgyűlés intézkedhetett volna most lefolyt ülésén. De nem tette meg, mert ahhoz őszinteség és férfiúi bátorság kellett volna. Nem tette meg, mert ez esetben ő is, meg minisztere is kétségtelenül megkapja az érdemlett bizalmatlansági szavazatot.

De ha már erre az utra terelte a tisztelt főispán ur miniszterét, legalább lett volna annyi körültekintéssel, hogy minisztere elfogadható módon indokolja meg határozatát; mert azon felhozott ok, hogy azért kellett helyben hagyni az állandó igazoló választmány határozatát, illetve a választásokat, mert a főlebező Szánthó Lajos, ez ügyben nem érdekelt fél, nem csak szánalmas, hanem a gyermekességig nevetséges is. Ha érdekelt fél lett volna, akkor meg bizonyára azért hagyta

volna helyben a miniszter a választásokat, mert érdekelt fél föllebezi?

Lehullott tehát a lepel és Tallián ur alakoskodása somogy megyei mezeitelenségében áll előttünk. Csak arra vagyunk még kíváncsiak, hogy Tallián urnak a történetek után mi keresni valója lehet még Csongrád-megyében? avagy miképen véli itt a közigazgatást adminisztrálhatni?

A pákulicz kisebbségnek ő nem kell, mert neki tulajdonítja, hogy kibukott a hatalom birtokából. El-lene nyíltan izgat nem csak a Bánfalvi lapjában, hanem minden alkalmat megragad, hogy a fővárosi sajtóban is ugyanazt tehessen.

De a többségben levő ellenzéknek sem kell, hiszen el kellett ezen főispáni viselkedésre enyészni a bizalom legparányibb szikrájának is, ha valaha ilyet érzett volna az ellenzék Tallián Béla iránt szívében. Sőt ezen provokáló viselkedésével nyíltan oda dobta a főispán a keztyűt az ellenzéknek és az ellenzék föl is veszi azt. —

S ha ez az ellenzék addig, míg kisebbségben volt, elég hatalmas volt arra, hogy a Stammer-Zsilinszky korszakot minden hatalmaskodásával és visszaéléseivel együtt összetörje: hiheti-e Tallián ur, hogy most, mikor ezen ellenzék számban és erkölcsi erőben megizmosodott, vele szemben a harezot sikerrel fölveheti?

Ez az ellenzék zászlajára irta, hogy törvénytelenégeket és visszaéléseket nem tűr tovább Csongrád-megye közkormányzatában és most Tallián ur azoknak az ellenzékkel

szemben immár nyíltan pártjára kelt: hamar meg fog győződni, hogy a leszámolás ideje vele szemben elérkezett.

A pákulicz sajtó hivatásának magaslatán.

A legutóbb tartott közigazgatási bizottsági ülésen a főispán ama megrovó nyilatkozatot tette bizonyos fölmerült körülmény alkalmából, hogy a csongrád-megyei sajtó nem áll hivatásának magaslatán.

Valószínűleg ezen buzdult fel a helybeli pákulicz lap, mert mult számában már teljes erejével iparkodott hivatásának magaslatára felkapaszkodni.

Orbán napja és a községi képviselő választások alkalmából két cikkben pártunkat teszi bírálat tárgyává, valószínűleg azon okoskodás alapján, hogy a főispán ur intenciója szerint akkor áll hivatásának magaslatán, ha az ellenzék minél jobban befeketíti.

Első cikkében különös véletlennek tartja, hogy épen Orbán napjára tüzetek ki a községi választások, mert ennek tulajdonítja, hogy 48-as polgártársaink nem juttattak be olyan számmal a képviselő testületbe, mint a milyen számmal ő — a „Csongrádi Lap” — óhajtotta volna.

Nagyon szépnek találjuk ezen atyai gondoskodást 48-as polgártársainkról, csak az kár, hogy a tisztelt atyáskodó lapnak olyan rövid az emlékező tehetsége? Avagy nem a „Csongrádi Lap” szidta agyba-főbe a mult évben hónapokon keresztül 48-as polgártársainkat úgy, mint a „buta nép”-et, amiért Hock Jánost választotta országos képviselőjének?

Aztán meg nem az a tisztelt párt vállotta magát néhány év előtt bizony-isten 48-asnak s a nép barátjának, mely aztán egy merész kanyarodással a szabadelvű párt kebelébe, a husos fazekak mellé tért át?

Avagy nem az a tisztelt párt hozta egy héttel a választások előtt a mult évben a 300 főnyi katonaságot azoknak a 48-as polgároknak és annak a népnek nyakára, a melyért most a tisztelt pákulicz lap Jeremiás prófeta módjára jajgat?

védelmeződ leszek én mindenkor, erről biztosítlak; de te leginkább bebizonyíthatod bennem helyezett bizalmadat, ha elbeszéled életednek történetét; azért ez nem zavar bennünket, közben-közben kínálthatjuk áruinkat.

— Ha neked ezzel örömet szerzek, de meg hálából is előbbi szép cselekedetedért, örömet megteszem. Hallgasd tehát!

— Egykor én is szebb napokat éltem, mint most, szüleim hasznobérlői voltak egy nagy kiterjedésű s évenként dusan jövedelmező gazdaságnak. Apám igen szorgalmas és munkás ember volt, maga is megfogta a dolog végét, pedig sok cselédünk volt ám; de volt is eredménye, mert magtárunkban nagy halommal állt a buza, rozs és árpa; kukoriczagóréink meg legmagasabbak voltak a vidéken. — „Virágot! Gyufát!”

— Beh jó ember is volt az a papa, Istenem! — valahányszor vásárolni volt a közeli városban, mindannyiszor tömött zsebbel tért vissza hozzánk, nekem cukrot, mamácskának meg annyi sok mindenfélét és drága, csillogó ékszereket hozott; azután én a nyakába ugrottam, összecsókoltam

homlokától le, egész a szakáláig! Néha meg a térdére ültetett s úgy lovagoltam rajta, mint egy kis huszár, csak épen a kardom hiányzott, meg a csákóm! — „Virágot! Gyufát!”

— Édes mamám is nagyon szeretett, ő tanított meg imádkozni is s ha lefektetett kis ágyamba, olyan aranyos tündérmeséket mondott, mikben tündér fiúcskák és lányok voltak a királyok, vezérek és katonák, aranyból volt a királyné vára, gyémántból voltak kifaragva benne a butorok — és énnekem oly igen jó volt ezeket még álmaimban is látnom!

— Aztán meg, mikor már az én cukrom elfogyott: mamácskának még akkor is volt néhány darabocská, ő azt is mind nekem adogatta! — „Virágot! Gyufát!”

— Volt apámnak egy nagy vadászkutyája, úgy hívták, hogy: „Neptun”; beh sokszor ráltem a széles hátára s bejártam rajta lovagolva az ellefelejtethetetlenül szép vidéket! Ruháim is szépek voltak ám! Volt piros és fehér selyemrokolyám, fényesbőrű czipóm, télen meg rezesorru, takaros kis csizmám. A hajamba egyik nap piros, a másnap zöld, a harmadik napon kék pánt-

likát font az édes mamám. Jártak hozzánk vendégek is sokan és mindenik adott egy kis csemegére valót, ha illedelmesen pacsit adtam és kezet csókoltam nekik. Jaj, Istenem! beh boldog is voltam! — „Virágot! Gyufát!”

— Egyszer egy nyáron gőzmasinával nyomtattak szérünkön, papa is ott volt a nyomtatásnál és csupa kedvtőlésből fölvaltotta az etetőt, aki a kévéket adogatta a cséplőbe; egy darab ideig jól is ment minden, de egyszer csak véletlenségből odakapta a masina papám karját és tövestől kiszakította! Szegény papám, fuldoklott a zokogástól a kis leány, néhány óráig kínlódott még a szerencsétlenség megtörténte után, azután borzasztó fájdalmak között meghalt. Mamával együtt nagyon sirtunk, sirattuk a szegény papát, mert nagyon szerettük. Nagymama is eljött hozzánk a temetésre, azután ott is maradt nálunk, hogy vigasztaljon minket.

— „Virágot! Gyufát!”

(Folyt. köv.)

Lám-lám, mily kár, hogy Orbán napján egy évvel később ugyanazon „szabadelvi lap” már nem emlékszik ezekre?

Nagyon téved azonban, mikor azt állítja, hogy Orbán napján a nép jogai elfogytak, sőt csak ezután fognak azok a maguk igazságában érvényesülni. Hanem a pákulicz reménységek bizony alaposan leperzselődtek az Orbán napi választások által s egyhamar aligha fognak Csougrádon kisarjadni.

A nép jogai már csak azért sem fagyhattak el, mert maga a nép volt a jelölésre egybehíva, a hol 48-as és nem 48-as polgár egyformán gyakorolta a szólásszabadságot és szabadon nyilváníthatta a maga véleményét. Tehát a kikat pártunk jelöltekül föléptetett, azokat maga a nép léptette fel, s azokban a népnek nem is szabad csalatkozni.

Azért hiába folynak a tisztelt pákulicz lap krokodilus könyei, hiába nagyképüsködik farizeusok módjára, a 48-as polgároknak ép úgy, mint a népnek lesz mindenkor annyi belátása, hogy nem a hangzatos szavakat, hanem a cselekedeteket tekinti, mert csak is azokból lehet megismerni, hogy kik a nép emberei?

Különbözik pedig megjegyezzük, hogy Orbán napján épén annyi befolyása van a községi választásokra, mint Makónak Jeruzsálemre.

Második cikkében a tisztelt pákulicz pártunk „szégyenletes győzelmét” akarja bizonyítani, mert ő megolvasta, hogy 4200 adófizető polgárból jelöltjeinkre csupán 832 szavazott,

Persze persze ez szégyenletes győzelem ránk nézve, hanem pár héttel előbb, mikor a bíróválasztásnál ugyanazon 4200 választóból 82-en szavaztak le a pákuliczok dicsőségére, az már természetesen fényes győzelem volt, ugy-e bár?

De hát hogyan van az, hogy ha ily „szégyenletesnek” tartja pártunk győzelmét a tisztelt pákulicz lap, ennek ellenében nem kísérelte meg az ő pártja egy fényesebb és dicsőségesebb győzelem kivívását? Aból a le nem szavazott 3200 polgárból csak lehetett volna akkora pártot alakítani, mely a mi 832 szavazatból álló pártunkat megbuktassa?

Bizony kár volt kardcsapás nélkül lerakni a fegyvert, mert így kénytelenek vagyunk azt hinni, hogy róka komának savanyu a szőlő.

Nekünk ugyan nagyon elég a 832 szavazat, győzelmünkkel is meg vagyunk elégedve teljesen. A kinek pedig ez nem elég, gyűjtsön magának többet!

Hock Jánosnak is neki rugaszkodik, a miért lejtött hozzánk a választások alkalmából a néphez buzdító szavakat intézni; mert azt a pákulicz lap tudja legjobban, hogy a mi népünket pénzzel nem lehet megvesztegetni, hanem, oh bámuljatok egek! a szép szavak megtévesztik a népet? legalább így íródott meg a pákulicz újságban. De hát Hock János is derék ember volt még pár hét előtt, mikor a tanítók fizetésének fölemelése mellett tartott beszédet az országgyűlésen, akkor az ő szép szavai annyira nem tévesztették meg az ország közvéleményét, hogy beszédeért tudtunkkal még a csougrádi pákulicz tanítók is köszönetet mondottak. Hanem mikor az ellenzéki polgárok javára beszél, akkor a tisztelt pákulicz lap szerint Hock János sem becsületes ember?

Aggódik továbbá a pákulicz tisztviselők sorsán is, mert azt tartja, hogy kik tit-

kon velünk éreznek (mekkorra szabadság, hogy egy köztisztviselő, igaz érzelmeit fölebbvalói előtt titkolni kénytelen?), azokat pártunk meghagyja állásukban; hanem a kik velünk szemben állást foglaltak, bizonyosan megfosztjuk kenyerüktől?

Hát a miatt legyen nyugodt a tisztelt pákulicz, hogy kigyókat ugyan nem fogunk melengetni keblünkben, hanem viszont a tisztviselőket nem politikai érzelmeik szerint mérlegeljük. Ezt a dicsőséget mi a pákuliczoknak engedjük át. Mi ellenben csak azt keressük a közhivatalnokban, hogy tisztességes erkölcsi élete, megfelelő tehetsége és kvalifikációja legyen, s így ne csupán a gázsit vegye föl, hanem a pákulicz lap által megsiratott nép érdekeit is híven kiszolgálja.

Egyébként pedig biztosíthatjuk a tisztelt pákulicz lapot, hogy hiába törekszik pártunk befekettítése által hivatásának magaslatára feljutni, pártunk egységét ezen uton nem fogja megbontani. Pedig tudjuk nagyon jól, hogy épén ez az, a miért szivecskéje oly hangosan dobog.

Azt is tudjuk, hogy pártunk vezetőitől nem a nép, hanem az igen tisztelt pákuliczok szeretnének minden áron szabadulni, mert csak így reménykedhetnek, hogy megint birtokába jutnak majd a husos fazekaknak, melyeknek izét sehogy sem tudják elfelejteni.

Pedig a helyzeten egyelőre nem lehet változtatni. Először már csak megtartjuk majd a községi tisztújítást, aztán pedig megkísérjük lejjebb szállítani azokat az elviselhetlen terheket, melyeket a pákulicz bölcsesség, bizonyosan a siratott nép iránti szeretetből (?) annak vállaira halmozott. És ha ezen kísérletünk nem vezetne sikerre, a jó pákulicz világ majd csak aztán következhetik.

Ujdonságok.

— **Ürnap ünnepe.** kellemes, borult időben a közönség nagy érdeklődése és részvétele mellett ment végbe csütörtökön, megfelelő egyházi pompával. A négy oltár szokás szerint a városházánál, a Futó-Kovács házbau, a Szentháromság szobránál és Szarka Mátyás házában volt föllállítva. A kedvezőtlen időjárás miatt azonban nagy hiány mutatkozott a természetes virágokban, melyek ily alkalommal fődíszét szokták képezni az oltároknak. Isten áldása kísérje mindama jótékony kezeket, melyek az Ur oltárainak ékesítésében fáradoztak!

— **Új kereszt felszentelés.** Az urbáni bucsu alkalmával, melyre ez évben rendkívül számmal gyülekezett össze a városi, szőlőbéli és homoki nép, mult vasárnap történt a Szent Urbán szobra mellett közöltségen föllállított díszes kőkereszt fölavatása. A szertartást alkalmi szent beszéd kíséretében a helybeli plébános végezte.

— **A főispán és a „Szentesi Lap.”** Tallán Béla főispánnak nem volt tetszésére az a borsos kritika, melyben a „Szentesi Lap” a sajtóról tett nyilatkozatát résziesítette és megbizta Burián Lajos szentesi helyettes polgármestert, hogy a „Szentesi Lap” felelős szerkesztőjét, Piatér Gyulát, ki ez idő szerint Szentes városának aljegyzője, komolyan intse meg, hogy ő, a főispán nem tűri, miszerint róla egy városi hivatalnok így írjon. Mire a „Szentesi Lap” mult csütörtöki számában Sima Ferencz országgyűlési képviselő, mint laptulajdonos és főszerkesztő kijelentette, hogy a mi a „Szentesi Lap”-ban Tallán Béla főispánról megjelenik, azt ő maga a főszerkesztő írja, s ő

is viseli érte a felelősséget. A mikor tesszik szavaiért rendelkezésére is áll a főispánnak, hanem lapját terrorizáltatni senki fia által sem engedi.

— **Jézus Szive ünnepe** a ránk következő pénteken tartatik. E nap városunkban az 1888. évi árvíz óta fogadalmi ünnep, valamint a Jézus Szive harangja is fogadalmi ajándék azon kegyeletes czélből, hogy a Mindenható, Jézus Szive érdemeiért, oltalmazza meg határunkat és városunkat az árvíz szörnyű csapásaitól. Mindazáltal az engedélyező okmányban ez ünnep megtartása a ker. nép buzgóságára van bízva s a ki akar, vagy a szükség úgy hozza magával, e nap szolgál munkával bün nélkül foglalkozhatik. Csak hogy mindnyájan érezzük, hogy mennyire szükségünk van az ég oltalmára és áldására s hogy azt kiérdemelhessük, az előbbi évek szokásához híven parancs nélkül is készörömet megtartjuk Jézus Szivének lelekemelő ünnepét. A szent beszédet e napon Varga Mihály segédlelkész ur fogja tartani.

— **Községi közgyűlés** volt péntekre összehíva dél előtt 9 órakor, melyet nagy sebtében Blázsik Márton szolgabíró nyitott meg a fősolgabíró megbízásából. És annak előre bocsátásával, hogy mert a fősolgabírónak értesére esett, mikép az előjáráság ezen napra közgyűlést hívott egybe, nem tartotta szükségesnek az alakuló gyűlés iránt külön meghívó kibocsátását, minthogy arra az ujonnan választott képviselők is meghívottak, s így a közgyűlést megalakítottak nyilvánította. Aztán pedig, mint a ki maga is érzi, hogy nem helyesen cselekedett, gyorsan elinált a közgyűlésből. Csemegi Antal képviselő azonban sajnálatát nyilvánítván a szolgabíró gyors távozása felett, indítványozta, hogy mert a törvény által előirt formások a képviselő testület megalakításánál nem tartattak be, elnöklő bírő az e napra összehívott közgyűlést osszlassa fel. Ezen indítvány ellen szólottak aztán Sohlya Gyula főjegyző és dr. Szarka Mihály, mellette pedig Szvoboda Ferencz, Hegyi Antal és újból Csemegi Antal s a váltott eszmecserének az lett eredménye, hogy a képviselő testület egyhangulag elfogadta Csemegi Antalnak a gyűlés feloszlatása iránt tett indítványát.

— **Becses ajándék.** Plébániai templomunkat S. F. országgyűlési képviselőné ő nagysága, saját kezüleg himzett igen értékes mise-inggel lepte meg, mely méltó büszkesége lesz egyházuunknak, Midőn a szép adományért itt a nyilvánosság terén mélyen érzett hála-köszönetünket nyilvánítjuk, lelkünk hő imájával kívánjuk, hogy Isten jutalmazza meg áldásainak teljességével a nemes szívü jótévőt!

— **Mérnök szerződötetés.** A kis rét és kilenczes végleges felosztására kiküldött, teljhatalmu kilenczes bizottság a felosztásnál fölmerülendő mérnöki munkálatok elvállalása iránt több mérnököt ajánlat-tételre szólítván fel, a beérkezett ajánlatok között Szilárdffy Jakab Kun-Szent-Márton város hites mérnökének ajánlatát találta legelőnyösebbnek, ki a kis rétet holdanként 1 fjt 20 kr. a kilenczet pedig 80 krajczárjával ajánlkozott a szükséges lécek és napszámok betudásával felosztani. Miért is a bizottság vele a szerződést a felosztás iránt megkötötte és azt jóváhagyás végett a szegedi kir. törvényszékhez beterjesztette. Ugyancsak Szilárdffy Jakabot bizta meg a bizottság avval is, hogy a kis rétbe készítenő bejáró ut tervét és költség-számítását sürgősen készítse el.

— **A szegváriak Sima Ferencznek,** hogy őt községi képviselővé megválaszthassák és sok oldalú tapasztalatait a községi ügyek rendezésében igénybe vehessék, egy darab földet vásároltak határunkban, hogy így Sima Ferencz adófizető polgára legyen Szegvárnak. Öszintén örvendünk a józan polgári gondolkodás ezen találékonyságán, mert híven jellemzi azon bizalmat, melylyel Csougrádmegye népe a lelkes ellenzéki pártvezér iránt viseltetik.

— **Sajtóper Csongrádról.** Sajtóügyi főljelentést tett L. E. csongrádi fiatal polgár, jelenleg állami hivatalnok, a „Csongrádi Lap” kiadója és szerkesztője, illetve G. E. munkatársa ellen a nevezett lapban a szerkesztő tudta nélkül megjelent „Nyilatkozat” című személyeskedő és becsületsértő közlemény miatt a budapesti sajtó-bírósnál. Mint értesülünk ezen ügyben a vizsgálatot Balonyi Imre vizsgálóbíró vezeti s a végtárgyalás a napokban fog Budapesten megtartatni.

— **Képviselői beszámolók** voltak Urnapján Horgoson és Szegváron. Amott Sima Ferencz tartotta beszámolóját itt pedig Helfy Ignác, ki különösen a függetlenségi és 48-as pártban beállott szakadás iránt kívánta kerületét tájékoztatni. Helfy Mindszenteen és Csanyon is tart beszámolókat s néhány napig kerületében marad.

— **Sajtóügyi tárgyalás** lesz holnap Szegeden azon sajtó perben, melyet Csongrád vármegye közgyűlése indított a „Szentesi Lap” ellen, a miért Csató Zsigmond alispánnak a szentes-h-m-vásárheiyi vasut körül tanusított eljárását kemény bírálattal tárgyavá tette. Az eredményre annál kíváncsiabbak vagyunk, mert a pákulicz sajtó Szegeden és Szentesen hetek óta folytatja az esküdtek haagolását a „Szentesi Lap” ellen. Minden esetre érdekes dolgokat fog a tárgyalás kideríteni, melyeket a „Szentesi Lap” az alispán ellen folyamatba tett fegyelmi vizsgálat alkalmával ép azért nem használt fel; mert a jelen tárgyalás alkalmával kívánta azokat értékesíteni.

— **Egy eset a sok közül.** O. M. polgár társunkkal történt meg az eset, hogy a lefolyt héten megezekválták 2 frt 25 krnyi közmunka díjért, mely állítólag az 1889. évből maradt volna feun. Ő azonban nyugtával igazolta, hogy közmunkáját, a kérdéses évben, természetben leszolgált. Csak hogy a nyugta érvényességét sem Lantos bíró, sem Kaszanyiczki tanácsos el nem ismerte, mert szerintük az náluk nincs bevezetve a nyilvántartási könyvbe. E miatt aztán szóváltás keletkezett polgártársunk és a nevezett előljárási tagok között, a minek az lett a vége, hogy az előljárási tagok küldött polgártársunk tanyájára és két csendőrrrel, egy végrehajtóval és egy város cseléddel haza hozatott egy hét-nyolc

frt értékű malacot, melyet harmad napra nyilvános árverés nélkül kéz alatt 5 frtért a szóban levő tanácsos váltott magához. Nálunk tehát a szabadelvű lelkiismeret, ugy látszik, mindent megenged magának s valóban itt az ideje, hogy annak a gazdálkodásnak még a gyökerét is kiirtsuk a község-házáról.

— **Évzáró vizsgálatok.** A helybeli tanintézetben az évzáró vizsgálatok e hó 16-án a következő sorrendben veszik kezdetüket: Junius 16-án: Polgári iskolai I. és II. osztály; 17-én: Polgári iskola III. és IV. osztály; 18-án: dél előtt ipariskolai 1—3 osztály, dél után Polg. iskola ének és torna; 19-én: d. e. Bokrosparti tanyai iskola, d. u. Szöllők közötti tanyai iskola; 20-án: d. e. Szent László cz. tanyai isk., d. u. Szent Erzsébet cz. tanyai isk.; 21-én: d. e. Fehértó körzeti tanyai isk., d. u. Szent Imre czimű tanyai isk.; 22-én: d. e. Szent István cz. tanyai isk., d. u. Belvárosi Istevy iskola; 23-én: d. e. Ismétlő fiuk és leányok, d. u. Elemi torna és ének; 26-án: d. e. előlött 4-ik fiu oszt., 4. és 5. leány oszt. és 3. a) fiu oszt., délután 4. leány oszt., 3. és 4-ik fiu oszt.; 27-én: d. e. 3. a) és 3. b) leány oszt., 2. fiu oszt., d. u. 2. leány oszt., 2-ik vegyes oszt., 1. fiu oszt.; 28-án: d. e. 1-ső leány oszt., d. u. kültéri 1. vegyes oszt., ujjisk. 2. vegyes oszt. és ujjiskolai 1. vegyes osztály. A szokásos hálaadó mise és záró ünnep pedig Péter-Pál ünnepén, jun. 29-én tartatik.

Közgazdaság.

A Magyar Francia biztosító-részvény-társaság Beniczky Ferencz ur ö Nagyméltósága elnöklete alatt folyó évi május hó 26-án tartotta meg rendes közgyűlését. Az előterjesztett igazgatósági jelentésből a következő figyelemre méltó adatokat idézzük: **A tüzbiztosítási üzletben** a díj- és illetékbevételek 3.563,995 frtot, a jégbiztosítási üzletben 536,183 frtot, a balesetbiztosítási üzletben 63,956 frtot és az életbiztosítási üzletben 760,842 frtot tettek. **Az összes díjbevételek** volt 4.924,916 forint. Valamennyi ágazatban kiadott, mint viszontbiztosítási díj, 1.465,783 frt; károkért fizetett a tüzbiztosítási üzletben 1.756,685 frt, a jégbiztosítási üzletben 445,345 frt, a balesetbiztosítási üzletben 21,568 frt, az életbiztosítási üzletben 169,767 frt, összesen 2.393,365 frt. A társaság bevételei az intézeti házak jövedelméből, kamatokból, az értékpapírok nyereségéből és különféle jövedelmekből 246,541 frtot tettek ki, az intézet tartalékainak összege 5.248,203 frtra emelkedett. A díjkötelezvény-tárca 7.992,839 frtot tartalmaz. Az

életbiztosítások tőkékben és járadékokban 19.28.924 frtot képviselnek. **A társaság fennállása óta több mint 27 millió frt kártérítést fizetett ki készpénzben.** A 100,539 frtot tevő nyereségből osztalék nem adatik, hanem 34,565 frt a tüzosztályi tartaléknak 750 ezer frtra való felemelésére, 10,000 frt az irodai berendezés- és felszerelés-számlának 40,000 frtról 30 ezer frtra való csökkentésére, 30,000 frt a tartalék-tőkének 170,000 frtról 200,000 frtra való emelésére fordítatik, 25,974 frt pedig új számlára vitetik át. A társaság biztosítéki alapjai 6.808,741 frt 37 krt tesznek ki. A közgyűlés elé terjesztett jelentésből és zárszámadásból meglegedéssel konstatáljuk, hogy ezen hazai intézet üzlete folyton örvedetesen fejlődik. Örömmel üdvözöljük továbbá az új igazgatóság jelentésének azon részét, melyben kifejti, hogy üzletvezetésének feladatául tüzte ki, hogy a Magyar-Francia biztosító-részvény-társaság széleskörű összeköttetéseit s mindenkor bevált ügynöki halálzatát folyton fejlesztve, a biztosítás eszméjét hazánkban teressze és a biztosító közönség szükségleteinek méltányos, előzékeny és szolid eljárással mindenkor megfeleljen.

Ezen cél elérésére a társaság minden erejét kizárólag a belföldi tűz- és jégbiztosítási üzletre fogja összpontosítani. Éppen az elmúlt hetekben az ország minden részében pusztított tűzvészek igazolják ezen programnak helyességét, új bizonyosságát adva annak, hogy a tüzbiztosítás hazai közönségünk részére valódi életszükséglet. A viszonyok helyes felismerésének és valóban hazaforas gondolkodásának adja tanujelét a **Magyar-Francia biztosító-részvény-társaság igazgatósága**, midőn üzletvezetésének utolsó célja gyanánt maga elé tüzte, hogy hazánk minden polgára, ha feje fölött megkondul a veszharang, a borzasztó szerencsétlenség közepette azon megnyugvásra támaszkodhassék, hogy a biztosítási kötvénye megmenti őt az anyagi tönkretűstől, a koldusbottól, az alamizsnától.

Kotzó Pál

GÉPÉSZMÉRNÖK

Budapest, Üllői-ut 18. szám a.

Ajánl 2 1/2, 3 1/2 és 4 lóerejű SZÖGES CSÉPLŐKÉSZLETEKET továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lóerejű

SINES GÖZCSÉPLŐKÉSZLETEKET, hosszú szalmarázókkal, alsó szelelével és rendkívül nagy felületű rostákkal árpahéjazóval és választóhengerrel

Fa és szénfűtésű és eredeti szalmafüstő GÖZMOZGONYOKAT

Továbbá R. GARRETT & SONS felülmulhatlan 40 0/0 tüzelőanyag megtakarító.

Kompound gőzmozgonyokat.

legjobbnek elismert bradtfordi önműködő amerikai kévekötő aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőit 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható combinált rúddal. Sorvető- és szórva- vető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Kedvező feltételek!

Jutányos árak!

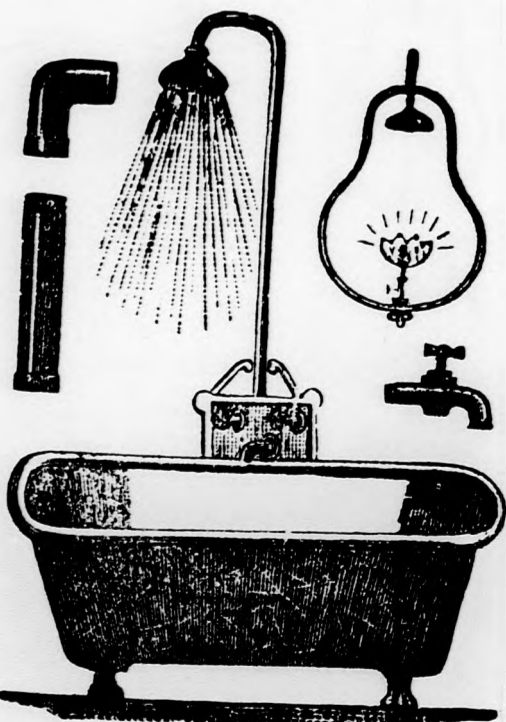
KNUTH KÁROLY

műszaki irodája és gyára.

Budapest, VII ker. Szövetség-utca 13 sz.

Elvállal és berendez:

- Légszesz és vízvezetékeket.
- Szivattyúkat minden célra, vízszállító kasokat.
- Szivattyú telepeket járgány, légszesz-gőz-és vízmotor hajtással.
- Városok, gyárak, kaste yok, lakóházak stb. vízzel való ellátását.
- Minden rendű központi fűtéseket, állami nyilvános és magán épületek részére.

- Szellőztetéseket.
- Gőz, köd és zuhany fürdőket.
- Szárítókat, bármily célra.
- Legjobb rendszerű closeteket.
- Vas és kőagyag cső csatornázásokat.
- Gőzfürdő és gőz mosókonyhakat.
- Szűrő és fertőtlenítőket.
- Természetes légszesztelepeket.
- Köszén és olaj gázyarakat.

KŐAGYAG CSÖVEK NAGY VÁLASZTÉKBAN RAKTÁRON.

Berendezett telepekről a legjobb elismerések.

Költségvetéseket készséggel készít.